

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2010 Usha Martin Ltd proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-119/06, Usha Martin Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-552/10 P)

(2011/C 55/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
Usha Martin Ltd (zástupci: V. Akritidis, Δικηγόρος, Y. Melin, avocat, E. Petritsi, Δικηγόρος)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka požaduje, aby Tribunál:

— zrušil v celém rozsahu výše uvedený rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 9. září 2010 ve věci T-119/06;

— vyhověl svým konečným rozsudkem návrhu:

— na zrušení rozhodnutí Komise 2006/38/ES ze dne 22. prosince 2005, kterým se mění rozhodnutí Komise č. 1999/572/ES, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu ocelových lan a kabelů mimo jiné z Indie ⁽¹⁾ (dále jen „napadené rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky a v němž byl vzat zpět dříve platný závazek ohledně minimální ceny, a

— na zrušení nařízení Rady (ES) č. 121/2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 1858/2005, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících mimo jiné z Indie ⁽²⁾ (dále jen „napadené nařízení“), v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky a vede k napadenému rozhodnutí, jímž byl vzat zpět dřívější závazek navrhovatelky ohledně minimální ceny;

— nebo alternativně, vrátil věc Tribunálu.

— Uložil Radě a Komisi kromě vlastních nákladů řízení i náhradu nákladů řízení vzniklých navrhovatelce v tomto řízení, jakož i v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí, že se Tribunál v bodech 44 až 56 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení především tím, že konstatoval, že legalita rozhodnutí Komise o zpětvzetí přijetí závazku nemůže být jako taková zpochybněna zásadou proporcionality, čímž nesprávně rozhodl, že i) zásada proporcionality se na rozhodnutí o zpětvzetí přijetí závazku nepoužije, protože takové rozhodnutí odpovídá uložení cel jako takovému, a ii) jakékoli porušení je samo o sobě dostatečným důvodem pro zpětvzetí, aniž by takové zpětvzetí bylo předmětem posouzení podle zásady proporcionality.

Navrhovatelka také tvrdí, že Tribunál chybně posoudil skutkový stav věci a silně jej zkreslil, když měl za to, že „mezi stranami je nesporné, že závazek nebyl splněn“, v rozsahu, v němž uvedené tvrzení nesprávně implikuje, že navrhovatelka připouští porušení závazku *quod non* ve smyslu článku 8 základního antidumpingového nařízení.

Navrhovatelka uvádí, že Tribunál dospěl k chybnému závěru, že legalita zpětvzetí závazku nemůže být zpochybněna zásadou proporcionality ani na základě toho, že jakékoli porušení je dostatečným důvodem pro zpětvzetí, ani asociací zpětvzetí s uložení cel. Tribunál má totiž nesprávně za to, že se zásada proporcionality nepoužije nikdy u zpětvzetí závazku a v rozporu s ustálenou judikaturou evropských soudů a úvodních bodů v napadeném rozsudku (především bodů 44 až 47) neaplikuje test „zjevné nepřiměřenosti“ opatření. Tribunál nesprávně rozhodl, že legalitu zpětvzetí závazku *per se* nelze zpochybnit podle obecné zásady proporcionality. Navíc tím, že chybně rozhodl, že je mezi stranami nesporné, že závazek nebyl splněn, což zahrnuje porušení závazku ve smyslu čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení, Tribunál zjevně zkreslil skutkový stav věci a dopustil se tím nesprávného právního posouzení argumentů navrhovatelky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 22, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. L 22, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 29. listopadu 2010 — Deli Ostrich NV v. Belgický stát

(Věc C-559/10)

(2011/C 55/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Deli Ostrich NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen žádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce, pod jaký kód KN bylo třeba v okamžiku podání návrhu na propuštění do volného oběhu dne 22. října 2007 zařadit velbloudí maso (v projednávaném případě je nesporné, že zvířata nebyla odchována v zajetí).

Žaloba podaná dne 6. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-568/10)

(2011/C 55/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Maria Condou-Durande a W. Bogensberger, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rakouská republika tím, že zavedla právní úpravu, podle které může být studentům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, vydáno pracovní povolení teprve tehdy, když byla předtím zkoumána situace na pracovním trhu v Rakousku za účelem zabezpečení, že pracovní místo nemůže být obsazeno osobou evidovanou jako nezaměstnanou, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby⁽¹⁾.

— uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zastává názor, že rakouské právní předpisy systematicky brání studentům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, v přístupu na pracovní trh tím, že jim je vydáno pracovní povolení na otevřené pracovní místo pouze tehdy, když bylo předem přezkoumáno, že toto pracovní místo nemůže být obsazeno osobou hlášenou jako nezaměstnanou. Počet vydaných pracovních povolení pro tuto skupinu osob je tudíž velmi nízký. Tak mělo pouze 10 % studentů ze třetích států v porovnání se 70 % rakouských studentů možnost financovat část nákladů svého studia z pracovní činnosti.

Podle názoru Rakouské republiky jsou tato omezení odůvodněna. Rakousko je na základě volného přístupu k vysokým

školám a na základě nízkých studijních poplatků pro studenty ze třetích zemí vysloveně atraktivní. Tito studenti by z důvodu neznalosti němčiny a nedostatečné odborné kvalifikace našli zaměstnání zpravidla v nekvalifikovaných oblastech a přispěli by tak k dalšímu zvýšení již tak dost vysoké nezaměstnanosti v tomto odvětví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, s. 12

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-576/10)

(2011/C 55/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. van Beek a C. Zadra)

Žalovaný: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Nizozemské království tím, že porušilo právo Evropské unie v oblasti zadávání veřejných zakázek a zejména směrnici 2004/18/ES⁽¹⁾ v souvislosti se zadáním veřejné zakázky na stavební práce obcí Eindhoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 2 a hlavy III směrnice 2004/18.

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle názoru Komise je smlouva o spolupráci, kterou dne 11. června 2007 uzavřela obec Eindhoven se společností Hurks Bouw en Vastgoed B.V., veřejnou zakázkou na stavební práce ve smyslu článku 1 odst. 3 směrnice 2004/18/ES.

Vzhledem ke skutečnosti, že odhadovaná hodnota veřejné zakázky na stavební práce přesahuje hranici pro použití směrnice, mělo být její vyhlášení zveřejněno podle směrnice 2004/18/ES a zejména podle jejího článku 2 a hlavy III. Krom toho by se dle článků 63 až 65 směrnice 2004/18/ES měly zveřejnit všechny veřejné zakázky na stavební práce zadané společnosti Hurks Bouw en Vastgoed B.V., které přesahují hranici pro použití směrnice.

Na základě skutečnosti, že obec Eindhoven na spornou veřejnou zakázku na stavební práce zadanou společnosti Hurks Bouw en Vastgoed B.V. nepoužila směrnici 2004/18/ES a zejména její článek 2 a hlavu III, Komise dospěla k závěru, že došlo k porušení směrnice.